Атомник України

№5 (635) 31 січня 2013 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ОБСТОЯТИ НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ В ЯДЕРНІЙ СФЕРІ

Фото Миколи ВАРЧИНОГО

На знімку: односпілчани поважають своїх ветеранів — творців живої історії «атомного» підприємства, яке сьогодні через борги держави може припинити своє існування.

ЧАС СТАВИТИ ЗАПИТАННЯ: ЧИ ПОТРІБНА УКРАЇНІ АТОМНА ПРОМИСЛОВІСТЬ?

ДП «Смоли» (м. Дніпродзержинськ) є одним з найбільших виробників іонообмінних смол в Україні та в країнах СНД. Його продукція має попит і є, як мовиться, конкурентоспроможною. У Росії, Казахстані, Узбекистані, Чехії тощо. ДП «Смоли» є також найбільшим… «економічно активним» боржником перед своїми працівниками, через що Дніпродзержинськ посідає друге місце у списку міст-боржників з виплати заробітної плати на Дніпропетровщині. За даними місцевої прокуратури, протягом грудня 2011 — лютого 2012 заборгованість із заробітної плати становила 609 905 грн. Станом на 1 травня 2012 року — близько 1 млн. гривень. Сьогодні підприємство знову із заробітними боргами.

— З листопада минулого року підприємство перебуває практично у простої, — розповідає Представник Атомп-рофспілки у Дніпродзержинській об'єднаній організації профспілки, голова первинної профспілкової організації ДП «Смоли» Тамара Олексіївна Федоренко (на передньому плані знімку. — **Прим. ред.**). — І така ситуація повторюється рік у рік. Так було в останньому кварталі 2011 року. У 2012-му шість місяців ми також не працювали через відсутність у підприємства обігових коштів унаслідок неповернення ПДВ (податку на додану вартість). Зверталися до всіх інстанцій, ситуація ускладнювалася змінами керівництва. Дійшли до Прем'єр-міністра Миколи Азарова. Питання більш-менш вдалося владнати. Ми були не одні такі: понад 17 мільярдів гривень за ПДВ уряд заборгував тоді компаніям-експортерам.

Включилися у роботу лише у травні. За цей час дехто з людей не витримав, звільнився. Але в основному колектив залишився, — у нашому місті годі знайти роботу. Та й із майже 550 працівників у нас, грубо кажучи, 200 є пенсіонерами. Молодь затримується недовго, на місяць-три, далі шукає кращої долі.

(Закінчення на 2-й стор.)

ПРОФСПІЛКА ЗАПИТУЄ — МІНСОЦПОЛІТИКИ ВІДПОВІДАЄ?

Чорнобильська зона відчуження: випробування… пільгою

Поки в міністерствах розбираються «з теорією», чи проводити атестацію робочого місця у чорнобильській зоні відчуження, чи ні, за якими критеріями, у людей не приймають документи на належну їм пільгову пенсію. Не тому, що працівники не хочуть проводити атестацію робочого місця, а тому, що ніхто не знає, як це зробити.

Ось уже протягом п'яти років працівники Чорнобильської зони відчуження намагаються повернути належну їм пільгу, за якою стаж роботи у зоні відчуження зараховувався за рік як півтора року. Пільгу цю було встановлено ще постановою ЦК КПРС, тобто ще за Радянського Союзу. У подальшому дію її було продовжено вже українськими постановами, які для Кабінету Міністрів України готувало Міністерство з надзвичайних ситуацій. Так тривало до 2006 року, коли Міністерство фінансів стало наполягати, аби державну програму, під виконання якої працівники зони відчуження отримували кошти, було передано до Міністерства праці та соціальної політики України (9 грудня 2010 року міністерство реорганізоване в Міністерство соціальної політики України). Таким чином, це міністерство стало головним розпорядником відповідних бюджетних коштів, і у 2006 році постанову для Кабінету Міністрів розробляло вже не МНС, а Мінпраці. Тоді і було в ній вилучено запис, за яким працівники зони мали право на пільгову пенсію, фактично було визнано у зоні відчуження нормальні умови праці. Як наслідок, Пенсійний фонд перестав приймати документи від працівників зони відчуження на оформлення пільгової пенсії.

Завдяки численним зверненням профспілки, 2007 року запис у постанову Кабінету Міністрів повернули (нова постанова вносила доповнення до чинної 2006 року), здавалося б, справедливість було поновлено. Але тоді урядовці «помітили», що надання працівникам чорнобильської зони відчуження пенсійної пільги не відповідає нормативним вимогам українського законодавства, за якими призначаються пільгові пенсії, тобто «без проведення атестації робочих місць не може бути визначено пільгу».

Акція протесту, проведена представниками Чорнобильської об'єднанної організації профспілки та первинною профспілковою організацією ДСП «Чорнобильська АЕС» у грудні 2012 року.

Фото Людмили ГАП'ЮК

Відтоді розпочалися поневіряння працівників зони відчуження через неможливість оформлення пільгової пенсії у зв'язку з неможливістю проведення згаданої атестації, а точніше — відсутністю критеріїв проведення її саме у зоні відчуження. 2008 року Мінпраці без атестації робочих місць заборонило Пенсійному фонду приймати документи на пільгову пенсію працівникам зони. 16 березня 2008 року ініціативна група Атомпрофспілки добилася зустрічі з Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко. У протокол рішення зустрічі було записано про необхідність вирішення цієї проблеми. Уряд дав доручення, за яким за 2006—2007 роки документи на пільгову пенсію працівникам зони було прийнято «заднім» числом. У 2008 і 2009 роках питання також було «закрито», внаслідок наполягань профспілки було досягнуто згоди з міністром праці і соціальної політики Людмилою Денісовою, що міністерство даватиме згоду Пенсійному фонду приймати документи від працівників зони без атестації, як колись, за попередніми нормами. А тим часом продовжувалися офіційні переговори між соціальним міністерством і профспілкою, які тривають дотепер, чи проводити атестацію робочих місць та за якою методикою.

Як порахувати радіацію у зоні відчуження

— Можна було б зарахувати нас до працівників, які займаються радіоактивними джерелами, — зазначає **Представник Атомпрофспілки у Чорнобильській об'єднаній організації профспілки Микола Тетерін.** — Біля «джерела» можна виміряти рівень опромінення, помножити його на час перебування і таким чином визначити отриману радіоактивну дозу. Потім порівняти її з нормативними вимогами і з'ясувати, належить пільга чи ні. За цих умов можна, навіть, убезпечитися від дії радіації. Існує два основні види захисту: час перебування біля джерела і відстань від нього, тобто можна зменшити ці показники. Можна захистити себе відповідним одягом, обладнанням, маніпуляторами-роботами тощо. Однак для зони відчуження такі критерії і такий захист розробити неможливо. У зоні не можна атестувати робоче місце за радіаційним фактором. Зона відчуження — це суцільне велике відкрите радіоактивне джерело, і працівники постійно перебувають усередині цього джерела, працюють тут і живуть. Головна проблема: ми не можемо визначити рівень внутрішнього опромінення — що ковтнули наші працівники з повітрям. На самих підприємствах зони за радіаційним фактором «чистіше», ніж на вулиці, де рівень радіаційного забруднення постійно змінюється: провели земельні роботи, подув вітер з «атомки» — радіація збільшується, пройшов дощ — зменшується, взимку — менше, влітку — більше. Радіаційна ситуація у зоні залишається весь час складною: за якимись показниками є поліпшення, за іншими — погіршення.

(Закінчення на 2-й стор.)

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ: «ПОБУДУВАТИ, ЩОБ ЛІКВІДУВАТИ?», 22.11.2012 РОКУ №47

ОДИН ЦЕНТР — ДВІ ПРАВДИ?

Наприкінці минулого року до редакції «Атомника України» надійшли звернення від працівників Рівненського обласного центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів, а також батьків хворих діток про ліквідацію закладу згідно з розпорядженням голови облдержадміністрації від 16 жовтня 2012 року, №551. Матеріал під назвою «Побудувати, щоб ліквідувати» було надруковано у газеті від 22.11.2012 року № 47 і надіслано для реагування до Міністерства соціальної політики України, Рівненської обласної державної адміністрації та Кузнецовської міської ради. Усі три відповіді з органів держвлади друкуємо.

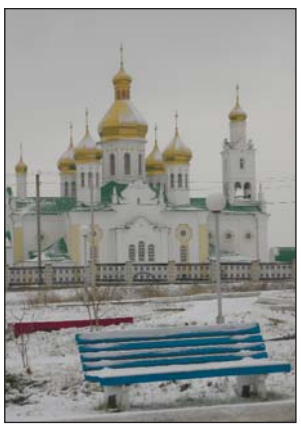

«Міністерство соціальної політики розглянуло вашого листа від 23.11. 2012 № 34-р. о/к до звернення трудового колективу Рівненського обласного центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів та батьків дітей-інвалідів і повідомляє.

Відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, ресурси, що є у комунальній власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, а також об'єкти їхньої спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад.

Рівненський обласний центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів є об'єктом комунальної власності та підпорядкований органам місцевого самоврядування.

Відповідно до вимог вищезазначеного закону право комунальної власності — право територіальних громад володіти, доцільно, економно, ефективно користуватися і розпоряджатися на свій розсуд і в своїх інтересах майном, що належить їй, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування.

Враховуючи наведене, відносини органів місцевого самоврядування з підприємствами, установами та організаціями, що перебувають у комунальній власності відповідних територіальних громад, будуються на засадах їх підпорядкованості, підзвітності та підконтрольності органам місцевого самоврядування.

Директор Департаменту соціального захисту інвалідів О.Полякова».

(Закінчення на 3-й стор.)

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Про сучасну профспілкову освіту

24—25 січня у Чернігові проходила Міжнародна науково-практична конференція з питань розвитку сучасної профспілкової освіти. У заході брали участь лідери всеукраїнських галузевих та територіальних профоб'єднань, керівники профспілкових навчальних закладів, організатори навчання, профспілкові викладачі, а також представники профцентрів Росії та Білорусі. Участь у конференції взяв заступник Голови Атомпрофспілки України Павло Прудніков.

На конференції, що проходила у Чернігівському навчально-методичному центрі профспілок, йшлося про основні досягнення та проблеми профспілкової освіти. Зокрема, було наголошено на необхідності матеріального забезпечення системи профспілкового навчання у бюджетах профспілкових організацій. Особлива увага приділялася питанню фахової підготовки профспілкових викладачів, розробці та впровадженню сучасних тематик навчання, реформуванню роботи профспілкових вищих навчальних закладів тощо.

Представники всеукраїнських профспілок, членських організацій ФПУ у своїх виступах торкалися питань формування свідомого членства у профспілках, формування громадянських навичок та позицій, стратегії розвитку профспілкових організацій в умовах сучасних змін, компетенції профспілкового лідера, розвитку соціального діалогу тощо.

У рамках конференції було проведено майстер-класи від провідних тренерів системи профспілкової освіти. Учасники конференції ознайомилися з виставкою методичних та інформаційних матеріалів, які представили навчальні заклади профспілок.

ЯДЕРНА ГРОМАДСЬКІСТЬ ЗАСТЕРІГАЄ

«Не допустити профанації реформ в електроенергетиці...»

Як уже повідомлялося («АУ» №46,48,50, 2012 рік. — Прим. ред.), Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов за дорученням членів профспілкової організації ДП НАЕК «Енергоатом» звернувся з листами до Президента України, Прем'єр-міністра та Голови Верховної Ради з проханням втрутитися та запобігти прийняттю Верховною Радою дискримінаційного по відношенню до НАЕК «Енергоатом» законопроекту «Про засади функціонування ринку електричної енергії України» (реєстраційний номер законопроекту 10571 від 06.06.2012). Законопроект зумовив негативну реакцію не лише атомників (працівників АЕС та підприємств атомпрому), а й усіх, хто не байдужий до подій в атомній галузі, у тому числі громадських ядерних організацій. Одним із перших свою тривогу про з'яву цього дискримінаційного, зокрема, і для атомної енергетики законопроекту публічно адресувало керівникам держави Українське ядерне товариство. Редакція отримала листи від читачів з проханням надрукувати сам текст звернення УкрЯТ.

ЗВЕРНЕННЯ

Українського ядерного товариства до Президента, Прем'єр-міністра, Голови Верховної Ради України, Секретаря РНБО

Члени Українського ядерного товариства, що представляють підприємства і науково-інженерні організації ядерно-паливного комплексу країни, обговорили проблеми, присвячені стану і перспективам розвитку атомної енергетики України в умовах реформування ринку електроенергії та запровадження лібералізованої моделі ринку — «ринку двосторонніх договорів», і дійшли таких висновків.

Підвищення ефективності функціонування та подальше реформування ринку електричної енергії передбачено Програмою економічних реформ України на 2010—2014 роки, Національним планом дій на 2012 рік та проектом Оновленої енергетичної стратегії України. Реформування ринку електроенергії має на меті забезпечення надійного постачання електроенергії для споживачів України за мінімально можливою ціною та створення фінансово-економічної основи для розвитку електроенергетичного комплексу країни, зокрема атомної енергетики — основи енергетичної безпеки України. Майбутні реформи ринку електроенергії повинні враховувати міжнародні зобов'язання України, зокрема викладені в статтях 9, 10, 11 Конвенції про ядерну безпеку, в частині забезпечення наявності фінансових ресурсів для підтримки безпеки кожної ядерної установки впродовж усього її життєвого циклу та виконання заходів щодо підвищення безпеки.

Очевидно, що реалізація таких завдань потребуватиме внесення змін до чинної законодавчої бази. Також до цієї роботи повинні бути залучені органи державного управління та регулювання, наукові та громадські організації, які працюють в електроенергетиці.

Звертаємо вашу увагу, що у Верховній Раді з'являються скороспілі законопроекти, які по своїй суті намагаються закріпити процес деградації електроенергетики, що вплине і на основну її частину — атомну енергетику. До таких слід віднести і доопрацьований законопроект №10571, розгляд та прийняття якого намагаються прискорити. Законопроект №10571 ігнорує норми національного законодавства та міжнародного права, зокрема Бюджетного, Податкового та Господарського кодексів та Конвенції про ядерну безпеку. Ним пропонується ввести спеціальний позабюджетний збір на відпускні тарифи генеруючих державних підприємств з метою забезпечення прибутковості інших учасників енергоринку та дотування окремих категорій споживачів електричної енергії шляхом створення фонду врегулювання вартісного дисбалансу. Передбачається, що відрахування до цього Фонду будуть пріоритетними.

Вочевидь, власні потреби атомних станцій забезпечуватимуться за залишковим принципом, а це означає, що поточні роботи з підвищення безпеки АЕС та продовження ресурсу атомних енергоблоків будуть проводитись не в повному обсязі або взагалі будуть припинені, а про створення нових енергопотужностей країна може взагалі забути.

Правління Українського ядерного товариства просить керівництво держави не допустити профанації реформ в електроенергетиці та провести їх з урахуванням сучасного світового досвіду, після відкритого обговорення у науково-технічному співтоваристві галузі.

Володимир БРОННІКОВ,
президент УкрЯТ,
заслужений енергетик України

СОЦІАЛЬНА БЕЗПЕКА — НАЙВАЖЛИВІШИЙ ПРІОРИТЕТ

СПІЛЬНА ПАРТНЕРСЬКА ПОЗИЦІЯ, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОБ'ЄДНУЮТЬ

ДЛЯ ВИРІШЕННЯ РІЗНОМАНІТНИХ ПИТАНЬ СПІЛЧАН

Рік, що розпочався, для первинної профспілкової організації ВП ЗАЕС особливий, ювілейний: 26 грудня виповниться 30 років її діяльності. Протягом усього періоду практично кожний працівник Запорізької «атомки» відчув підтримку і допомогу профспілкового комітету ВП ЗАЕС, чи то матеріальну, чи правову, отримав путівку на оздоровлення тощо. «У роботі профкому не буває перерв, — сказала заступник голови профкому Запорізької атомної станції Тетяна Арнаутова, однак, підбиваючи підсумки року минулого, зазначила: минулий рік для профспілкового комітету був чи не найбільш насиченим...».

— Величезна кількість людей звертається до профспілкового комітету з різноманітними питаннями, від виробничих до побутових. Тому профспілковий комітет ніколи не знижує темпи своєї роботи і намагається бути максимально ефективним. Якщо ми не можемо вирішити питання на засіданні профспілкового комітету станції, звертаємося до профспілкового комітету ДП НАЕК «Енергоатом», до ЦК Атомпрофспілки і, як наслідок, нерозв'язаних проблем не залишаємо. У своїй роботі ми також тісно співпрацюємо з адміністрацією. Не лише на рівні АЕС, а й на рівні НАЕК «Енергоатом». Саме тому, незважаючи на катастрофічне погіршення економічної ситуації, нам вдається не погіршувати соціальний захист і соціальні стандарти працівників галузі. Адміністрація завжди йде нам назустріч, на будь-який запит профспілкового комітету дає відповідь і відповідно реагує.

Серед основних статей, що фінансувалися з профспілкового бюджету ЗАЕС, Тетяна Арнаутова назвала літній відпочинок працівників атомної станції та їхніх сімей. Протягом року — санаторно-курортне лікування персоналу. «По оздоровленню ми навіть вийшли «з плюсом», незважаючи на те, що дедалі важче стає з фінансуванням. Путівок на оздоровлення видали минулого року не менше, ніж попереднього. Значну увагу приділяли організації поїздок «вихідного дня», за що працівники нам були ду-же вдячні».

Більш значні кошти, порівняно з попереднім роком, виділялися працівникам у вигляді матеріальної допомоги. «Відпочинок, оздоровлення — це важливо, проте останнім часом ми відчули, що найбільше працівники потребують матеріальної допомоги, — зазначає Тетяна Арнаутова. — За умов, коли необхідні такі величезні кошти на оплату медичної допомоги та лікування, людина сама не може дати собі в цьому ради й шукає сторонньої допомоги. Надає її не лише профспілковий комітет, а й адміністрація ВП ЗАЕС. Спільні зусилля ми спрямовуємо на допомогу людям, передусім, в екстрених ситуаціях: коли людина потрапляє до реанімації чи потребує коштів на складну операцію. І саме завдяки оперативному реагуванню профспілки вдалося врятувати чимало життів. Тому цього року профспілковий комітет ВП ЗАЕС прийняв рішення, зважаючи на таку глобальну кількість звернень за матеріальною допомогою, про перерозподіл коштів преміального фонду профактиву — значні преміальні профспілкові кошти ми двічі переводили на матеріальну допомогу».

Тетяна Арнаутова також підкреслила важливість у роботі профспілки такого напряму, як своєчасне надання працівникам необхідної інформації, що попереджає напруження у колективах і соціальні конфлікти.

«Багато хто з працівників, наприклад, не уявляли, чим може закінчитися для галузі, для них самих процес корпоратизації НАЕК, і дуже цим питанням переймалися. Ми організували навчання для профактиву у Гілеї, де було включено до навчального плану і розгляд цього питання, висвітленням якого опікувалася завідувачка відділу колективно-договірної та правової роботи ЦК Атомпрофспілки Надія Кручинська. Дали людям докладну інформацію, знизили напруження в колективах, попередили подальше його нагнітання. Коли було порушено питання про необхідність переведення чотирьох тисяч працівників ВП ЗАЕС на обслуговування до Ощадбанку, в колективах це спершу зумовило обурення. Зібрали працівників, представників адміністрації, розповіли, чим таке рішення обґрунтовано — фінансовою вигодою Компанії, що означає — вигодою колективу працівників у цілому.

Сьогодні всіх непокоїть чергове зниження тарифу на електроенергію для НАЕК «Енергоатом», — продовжує Тетяна Арнаутова. — Це питання щодо встановлення справедливої, економічно обґрунтованої ціни за АЕС-кіловат ми разом маємо рішуче обстоювати у вищих владних інстанціях.

Лілія СОКОЛОВА

ПРОФСПІЛКА ЗАПИТУЄ — МІНСОЦПОЛІТИКИ ВІДПОВІДАЄ?

Чорнобильська зона відчуження: випробування... пільгою

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Проблему до критичної доведено штучно

24 лютого 2010 року з'являється постанова Кабінету Міністрів, що дає підстави працівникам зони відчуження для отримання пільгової пенсії: «Про доповнення Списку №1 виробництв, робіт, професій, посад... зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах..., затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 січня 2003 р. № 36». Цією постановою було також вказано, що працівникам зони призначається пенсія за віком на пільгових умовах починаючи з 1 січня 2010 року.

Здавалося б, на цей раз можна було б святкувати перемогу. І знову не все так просто. Загальний пільговий список передбачав обов'язкове проведення... атестації робочих місць.

«Стало зрозуміло, що без цієї атестації не обійтися, — продовжує Микола Тетерін. — Мінпраці наголошувало: «Так, право у вас на пільгову пенсію є, але воно не підтверджено атестацією робочих місць».

Ми не проти, але за якою методикою? Проблему доведено до критичної штучно. Нічого не змінилося в умовах праці працівників зони відчуження. 20 років ми працювали за одними нормами, на 21-му в урядовців «відкрилися очі». Є закон про правовий статус радіоактивно забрудненої території, за яким законодавчо встановлено статус кожного постраждалого унаслідок аварії на ЧАЕС регіону. Однак зона відчуження, з якої виселили усіх її мешканців, її статус таким чином не віднормовано. Якщо визначено, що там жити не можна, а ми там і живемо, і працюємо, то чи залиште працівників чорнобильської зони у спокої, чи змінюйте зрозумілим чином закони».

Постанова також передбачала визначення переліку підприємств зони, працівники яких мають право на таку пенсію, і список яких мало затвердити МНС та погодити Мінпраці та МОЗ. Список підприємств, працівники яких можуть розраховувати на пільгову пенсію, два роки узгоджували, не підписували, обрізали. У 2012 році профспілка питання «пробила», — вийшов наказ МНС, що остаточно визначав список. Його було підписано Міністерством соціальної політики та зареєстровано у Міністерстві юстиції. Отже, з боку керівництва чорнобильської зони відчуження було виконано умову для отримання пільги. Залишилося вироблення критеріїв проведення атестації. Розробити їх мало Міністерство охорони здоров'я. Однак воно вкотре визнало, що для зони відчуження розробити їх неможливо за традиційними фізичними параметрами.

Останній бій?

«Сьогодні ми «пробиваємо» прийняття порядку проведення атестації робочих місць у зоні відчуження, — продовжує М. Тетерін. — Ми дали гарантію, що людям, яким було відмовлено у ці роки у пільговій пенсії, буде зроблено перерахунок, адже ми не проводили атестацію робочих місць не з власної вини — чекали на методику. П'ятий рік поспіль відбувається затягування вирішення питання. За одними урядовими документами, працівники зони мають право на пільгу, за іншими — право це слід доводити. На жаль, наші чиновники зазвичай займають з двох можливих саме таку позицію, що погіршує працівнику становище».

Після акції протесту, проведеної представниками Чорнобильської об'єднаної організації профспілки та первинною профспілковою організацією ДСП «Чорнобильська АЕС» у грудні 2012 року перед стінами Міністерства соціальної політики тодішнє керівництво міністерства запевнило, що за два тижні питання буде врегульоване. Минули вже тижні після нового року, а проблема не розв'язується. Нещодавно відбулася зустріч нового міністра соціальної політики Наталії Королевської у Будинку профспілок з представником Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань. Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов порушив цю тему і передав міністру документи з пропозиціями і наполіг на робочій зустрічі. Якщо питання і далі буде затягуватися, працівники чорнобильської зони відчуження мають намір вдатися до радикального аргумента — акції протесту під стінами Кабінету Міністрів та Уряду.

Слава СТАНІНА

ОБСТОЯТИ НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ В ЯДЕРНІЙ СФЕРІ

ЧАС СТАВИТИ ЗАПИТАННЯ: ЧИ ПОТРІБНА УКРАЇНІ АТОМНА ПРОМИСЛОВІСТЬ?

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Та як тільки у травні минулого року отримали довгоочікувані кошти, влилися у колектив після навчання близько тридцяти випускників. Підприємство ожило, з давалося, закипіла робота: працювали практично з піковими навантаженнями за всіма договорами.

Наше підприємство — експортер. Основний споживач — Казахстан, замовляє наші смоли для свого уранового виробництва. Торік казахам не оплатили у повному обсязі уран. А вони, у свою чергу, не заплатили нам за смоли. Саме з Казахстану очікуємо сьогодні на значні кошти. Коли надійдуть, точно невідомо. Але вже зараз замовлена нами сировина зросла в ціні удвічі.

Та головний, хай і невеликої за обсягом, споживач продукції ДП «Смоли» — Східний гірничо-збагачувальний комбінат. Адже основне наше завдання — забезпечення у повному обсязі уранового виробництва України. СхідГЗК співпрацює з нами практично з початку нашого існування (ДП «Смоли» створено 1998 року на базі цеху з виробництва іонообмінних смол Придніпровського хімічного заводу, побудованого 1948 року). Ми б не хотіли докоряти Жовтим Водам, адже вони нас завжди підтримували, але сьогодні чекаємо, коли наші колеги зможуть розрахуватися, щоб видати людям заробітну плату. На жаль, і в СхідГЗК ситуація з фінансуванням не краща. Таке враження, що держава проводить експеримент над атомно-промисловим майданчиком: розвалює державні підприємства, спостерігаючи: виживуть, чи не виживуть. А можливо, тут ставлять інші цілі...

Наше підприємство унікальне, із 40-річним досвідом виробництва іонообмінних матеріалів. Виготовляє аніоніти, катіоніти, сорбенти для гідрометалургії (вилучення урану, золота, інших цінних компонентів), для хімічної водопідготовки тощо. Та може випускати продукцію не тільки для промислових підприємств, а й комунального господарства, — нами освоєно виробництво суміші, яка застосовується для приготування питної води й може ефективно використовуватися у побутових водоочисних фільтрах. Було б бажання влади. Однак держава не опікується розширенням ринку збуту наших іонообмінних матеріалів та забезпеченням ними українських споживачів, тих же теплових та атомних електростанцій. Таке враження, що наша унікальність проти нас і, що дивує, не потрібна нашій державі?!

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ: «ПОБУДУВАТИ, ЩОБ ЛІКВІДУВАТИ?», 22.11.2012 РОКУ №47

ОДИН ЦЕНТР – ДВІ ПРАВДИ?

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

«Розглянувши статтю Л.Гап'юк щодо звернення трудового колективу Рівненського обласного центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів (надалі — РОЦ), Кузнецовська міська рада повідомляє наступне:

1. Рішення Рівненської обласної ради від 4.11.2011 №442 «Про передачу комплексу соціально-медичної реабілітації інвалідів з дитинства, що знаходиться за адресою: м. Кузнецовськ, вул. Меслибницька, 9, у власність громади м. Кузнецовськ було вмотивоване нагальною необхідністю покращити надання соціально-реабілітаційних послуг не лише дітям-інвалідам, а й після досягнення ними повноліття та забезпечити їх заходами з комплексної реабілітації. Діючий у м. Кузнецовськ РОЦ такої функції не виконував. Окрім того, в останні два роки значно зменшилася його наповнюваність як з причини специфічності його розташування, так і через зміщення акцентів у реабілітаційній політиці центру. Хоча існувала реальна можливість збільшити наповнюваність центру. Його адміністрація на такі пропозиції не реагувала. Тож, на думку Кузнецовської міської ради, саме непрофесійні дії керівництва центру привели до прийняття рішення про його ліквідацію.

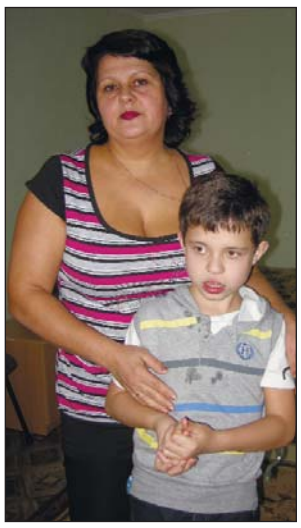

2. Протягом всіх років діяльності РОЦ від батьків надходили неодноразові скарги і на адресу міської ради, і на голову Рівненської ОДА щодо господарської діяльності центру, переліку та якості послуг, кадрової політики, роботи з батьками тощо. Тому Кузнецовська міська рада ставить під сумнів аргументи авторів листа щодо особистісних характеристик директора центру В. Омельянець.

3. Відповідно до п.3 рішення обласної ради від 4.11.2011 № 442 Кузнецовською міською радою прийнято рішення від 30.08. 2012 №553 «Про створення міського комунального закладу «Центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів» та затверджено Положення про цей заклад. Центр розпочне свою діяльність у 2013 році. Користуватися його послугами зможуть також мешканці районів.

4. Кузнецовська міська рада також інформує, що директор міського центру буде призначатися за процедурою, прописаною в Положенні. Щодо інших працівників центру, то міська рада рекомендуватиме розглянути їх кандидатури відповідно до штатного розпису як такі, що мають переваги для працевлаштування.

Кузнецовська міська рада запевняє в тому, що команда фахівців, яка в даний час займається питаннями організації допомоги інвалідам та дітям-інвалідам, здатна налагодити роботу у створеному центрі на належному рівні в контексті впровадження нових моделей, послуг, забезпечення їх поетапності та наступності, комплексного підходу у реабілітаційному процесі.

Міський голова С.Анощенко».

«Розглянувши звернення трудового колективу Рівненського обласного центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів щодо його ліквідації, обласна державна адміністрація повідомляє.

На виконання окремого доручення за результатами робочої поїздки Прем'єр-міністра України до Рівненської області 13 березня 2007 року, розпорядженням голови обласної державної адміністрації від 3 вересня 2007 року № 419 утворено Рівненський обласний центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів, затверджено положення про даний центр.

Протягом 2007—2012 років неодноразово проводилась інформаційно-роз'яснювальна робота щодо наповнюваності дітей-інвалідів у центрі. Слід зазначити, що центр розрахований на одночасне перебування в ньому 42 дітей-інвалідів. Як показав проведений аналіз та перевірки, в середньому в центрі удень перебувало від 9 до 17 дітей-інвалідів. Відповідно до п.7.7 Типового положення повноцінний курс реабілітації має складати 6 місяців. Однак тривалість курсу складала, в основному, один місяць, а це означає, що більша частина дітей-інвалідів не пройшла належної реабілітації.

Враховуючи вищезазначене та критичне зменшення набору дітей-інвалідів з районів та міст області, що призвело до неякісного надання реабілітаційних послуг, а також неодноразові звернення Кузнецовської міської ради, громадських організацій інвалідів, батьків дітей-інвалідів м. Кузнецовськ, розпорядженням голови облдержадміністрації від 16 жовтня 2012 року № 551 прийнято рішення про ліквідацію Рівненського обласного центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів.

Однак. Необхідно наголосити, що рішенням Кузнецовської міської ради від 30 серпня 2012 року № 553 створено комунальний заклад «Кузнецовський міський центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів» та затверджено Положення про даний заклад, відповідно до якого центр очолює директор, який призначається і звільняється із займаної посади рішенням Кузнецовської міської ради та за погодженням з головним управлінням.

З метою забезпечення прозорості процедури призначення та належної організації соціально-реабілітаційного процесу у закладі, директор центру призначатиметься на конкурсній основі за поданням міського управління праці та соціального захисту населення, профільної депутатської комісії, громадських організацій інвалідів.

Щодо інших працівників центру, то за інформацією Кузнецовської міської ради, їх кандидатури першочергово розглядатимуться при призначенні відповідно до штатного розпису як такі, що мають переваги при працевлаштуванні.

Центр розпочне свою діяльність у 2013 році після завершення процедур приймання-передачі та внесення в мережу. Користуватися його послугами зможуть без застережень діти-інваліди м. Кузнецовськ, а також за бажанням батьків дітей-інвалідів з інших населених пунктів області.

Одночасно зазначаємо, що на виконання рішення сесії Рівненської обласної ради від 4 листопада 2011 року № 442 комплекс соціально-медичної реабілітації інвалідів з дитинства (громадська будівля загальною площею 4295,2 кв.м) переданий із спільної власності територіальних громад області у власність територіальної громади м. Кузнецовськ.

При завершенні процедури ліквідації Рівненського обласного центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів усе його майно буде також передане у власність територіальної громади м. Кузнецовськ для забезпечення надання дітям-інвалідам області реабілітаційних послуг у Кузнецовському міському центрі соціальної реабілітації дітей-інвалідів.

Заступник голови адміністрації С.Сад».

Від редакції

Ось такі відповіді упродовж місяця після публікації матеріалу надійшли до редакції «Атомника України». Звичайно ж, ми не могли не побувати у самому обласному центрі реабілітації дітей-інвалідів, щоб на власні очі переконатися, чи справді там усе так кепсько, як пишуть нам у своїх відповідях чиновники з Кузнецовська та Рівного. Ми поспілкувалися з персоналом закладу, з батьками діточок (18 хлопчиків і дівчаток з різними захворюваннями проходили там реабілітаційний курс). До речі, спілкувалися з працівниками за відсутності керівника, щоб не звинуватили нас в упередженості. Не називатимемо прізвищ тих, хто дав інтерв'ю газеті (всі вони записані у блокноті журналіста!), щоб співробітники не поплатилися за свою відвертість, адже, як запевняє редакцію міський голова С. Анощенко, їхні кандидатури «міська рада рекомендуватиме розглянути відповідно до штатного розпису як такі, що мають переваги для працевлаштування».

— Я задоволена своєю роботою, тим, що дітки після проведених нами процедур почуваються краще, починають ходити, у них з'являється багато практичних навичок.

— Значне скорочення персоналу було позаторік. Нас дуже мало залишилося — педагогів, вихователів, медичного персоналу. Вночі працює лише одна медсестра. У Рівному кажуть, що реабілітацію мають проходити щонайменше 42 дитини, що у нас немає наповнюваності. А хто ж їх буде доглядати?

— Скільки вже нісенітниць написано про наш колектив. Навіть в огорожу біля будівлі жмутки газет запихали. Але ж люди працюють на совість. Може, будівля наша комусь сподобалася, територія?

— Напевно, протистояння від того, що наш керівник когось не влаштовує. Бо відколи існує центр — відтоді і воюють з ним на місцевому рівні.

Гадаємо, що не потрібно цитувати далі. Центр ліквідовано. Причому зроблено це не вчора. У нас є офіційна інформація про проходження реабілітації дітьми–інвалідами в Рівненському обласному центрі за 2008—2012 роки. А також порівняння кошторисів видатків на утримання центру у 2008—2013 роках. Так от, до 2010 року, поки центр фінансувався з державного бюджету, була і наповнюваність діток у ньому (причому привозили їх сюди на реабілітацію не лише з Рівненської, а й з Волинської, Черкаської, Київської областей), і нормальні кошти на утримання. І ніхто не волав про те, що центр розміщено у «радіаційно небезпечній зоні», навіть коли його будували. Виходить, що для кузнецовських діток-інвалідів він підходить, а для решти — тут небезпечно. Процес скорочення працівників розпочався у 2011 році, тоді вже центр фінансувався з обласного бюджету. Друга хвиля скорочення «накрила» його у 2012 році...

Нам шкода не лише працівників, які будуть позбавлені роботи в урбанізованому Кузнецовську, а й діточок, для яких центр став чи не останньою надією в покращенні їхнього здоров'я. Наталя, мама 11-річної Ані, розповіла, що вона з донечкою, у якої хвороба «хочжубея», чотири рази проходили реабілітацію у цьому центрі, їм дуже допомагають водні процедури (душ-масаж, ванночки). У Рівному, звідки вони приїхали, такої можливості немає. «Наші рівненські мамочки діточок-інвалідів з бажанням їздили сюди, тут хороший догляд, уважний персонал, — каже Наталя. — Дитина моєї знайомої у центрі практично стала на ноги. Я жодного разу не чула, щоб тут комусь не сподобалося...»

Віра з 9-річним Денисом уже вдруге тут, вони з с. Варковичі Дубненського району. «У мого сина артизм, він не розмовляє. У центрі для кожної хворої дитини підбирають спеціальну методику, проводять індивідуальні заняття, — каже Віра. — Минулого року скоротили штатну одиницю логопеда, а він нам дуже потрібен. Ми возили сина на лікування до Донецька, але там, в основному, приватні клініки і треба платити гроші, яких і так родині не вистачає з хворою дитиною. Для нас такий заклад, як цей центр, просто незамінний. Задоволені і роботою його директора і ставленням колективу працівників до хворих діток та їхніх батьків».

Відгуків батьків про дитячий реабілітаційний центр на диктофоні журналіста ще багато. Але, на жаль, вони вже не змінять ситуацію. Перед тим, як опублікувати цей матеріал, ми зателефонували у центр і поцікавилися, як там справи. З 25 грудня звільнено усіх працівників. На даний момент там працює ліквідаційна комісія.

Фотоінформація Людмили ГАП'ЮК

СОЦІАЛЬНІ ПАРТНЕРИ ВП РАЕС: ПРОПАГАНДА ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

«Рік спорту» приніс працівникам РАЕС нагороди

Первинна профспілкова організація ВП «Рівненська АЕС» на останньому минулорічному засіданні профспілкового активу підбивала підсумки своєї роботи і відзначала спортсменів станції, адже минулий рік пройшов на Рівненській АЕС під гаслом «Рік спорту та пропаганди здорового способу життя», відтак 2012 рік був наповнений заходами, передусім, спортивного спрямування.

Розпочав засідання голова профкому Іван Мельник. Він зупинився на питаннях, котрі вдалося вирішити завдяки злагодженій співпраці з адміністрацією. Підтримка останньої допомогла зокрема відновити виплату доплат до пенсій ветеранам РАЕС.

Голова профкому Іван Мельник та присутній на засіданні генеральний директор Рівненської атомної станції Павло Павлишин висловили вдячність головам цехових комітетів, членам профспілкового комітету, кожному працівникові станції, які зробили свій особистий вклад в ефективну діяльність станції протягом 2012 року.

У ході засідання знайшли своїх власників усі спортивні нагороди. Отже, у спартакіаді РАЕС третє місце посіла команда цеху теплової автоматики та вимірювань, друге — транспортного цеху. Лідером внутрішньостанційних спортивних перегонів стала команда енергоремонтного підрозділу. Представники переможців, начальники підрозділів та голови цехкомів також були нагороджені грамотами та кубками. Грамотами Рівненської обласної федерації з футболу було нагороджено Кузнецовську міську федерацію з футболу на чолі з головою Романом Гошовським «За значний розвиток юнацького футболу на Рівненщині». У свою чергу він вручив генеральному директору символічний м'яч, дякуючи за підтримку у Кузнецовську розвитку цього виду спорту. Нагороду отримала і представниця «слабкої статі» Надія Білоусова — «За сприяння розвитку волейболу на РАЕС». Було відзначено команду «Ізотоп-РАЕС» за третє місце у чемпіонаті Рівненської області з футболу 2012 року. Грамотами нагороджено кращих її гравців.

Засідання активу завершилося врученням почесних грамот від ЦК Атомпрофспілки, Президії ЦК Атомпрофспілки та профкому ДП НАЕК «Енергоатом» головам профспілкових комітетів окремих підрозділів за активну участь у профспілковому житті первинної профспілкової організації РАЕС, а також — побажаннями плідної співпраці у новому, 2013 році.

МАЙБУТНЄ КАДРОВЕ АТОМНЕ ПОПОВНЕННЯ

Практику проходитимуть на ЗАЕС

Протягом двох тижнів 53 студенти четвертого курсу Севастопольського університету ядерної енергії та промисловості проходитимуть практику на Запорізькій АЕС.

Студентів розподіляють по цехах і підрозділах у відповідності з тими спеціальностями, яким вони навчаються в університеті. За кожним — закріплений керівник практики, який допоможе йому освоїтися на виробництві.

Великі цехи, відповідно, можуть прийняти і велику кількість студентів. Так, у цеху теплової автоматики та вимірювань практичне навчання пройдуть тринадцять студентів. З них десять вивчають в університеті автоматизацію та комп'ютерно-інтегровані технології, ще троє — спеціалізовані комп'ютерні системи.

Десять осіб проходять практику в електроцеху і по три-чотири студенти — в службі головного спеціаліста по енергетичних реакторах, цеху дезактивації, службі головного технолога, службі управління ресурсом і модернізації, службі головного спеціаліста з турбін, водно-радіохімічної лабораторії, службі аналізу безпеки, службі фізичного захисту, службі головного метролога, службі охорони навколишнього середовища, енергоремонтного підрозділу, хімічному цеху.

На цій виробничій практиці студенти знайомляться з виробничим процесом, структурою станції та підрозділів і вибирають тему дипломного проекту, який захищатимуть на п'ятому курсі. У наступному році переддипломну практику вони проходитимуть, виходячи з теми дипломної роботи.

АТОМНА ГЛАСНІСТЬ — НАЙКРАЩИЙ ЗАСІБ БЕЗПЕКИ

АЕС РЕГІОНУ ПОТРІБНА!

Виробнича діяльність відокремлених підрозділів ДП НАЕК «Енергоатом» постійно привертає до себе увагу громадськості. Частими гостями на АЕС, зокрема, є представники ЗМІ — суб'єкти права на отримання публічної інформації. Вони беруть участь у прес-конференціях, брифінгах керівників підприємств, інших посадових осіб та готують публікації про важливі події у житті трудового колективу атомної електростанції. Так, саме завдяки багаторічній співпраці Хмельницької АЕС із регіональними мас-медіа населення, яке мешкає в зоні спостереження атомної електростанції, має можливість одержувати достовірні відомості про діяльність ядерно-енергетичного об'єкта. Щоб активізувати інформаційну діяльність у цій площині було вирішено організувати конкурс серед журналістів регіону на кращі публікації, присвячені перспективам соціально-економічного розвитку території, прилеглої до АЕС.

Ініціатором творчої акції виступив ВП «Атомпроектінжиніринг» ДП НАЕК «Енергоатом», який заручився підтримкою працівників відділу роботи з громадськістю та ЗМІ Хмельницької АЕС, Українського ядерного товариства й Асоціації територіальних громад зони спостереження ХАЕС.

Згідно з умовами конкурсу, представники періодичних видань протягом року публікували матеріали, в яких висвітлювали роль атомної енергетики в соціально-економічному розвитку населених пунктів зони спостереження ХАЕС, шляхи формування позитивного іміджу енергетичної галузі та можливості розв'язання проблем, з якими стикаються територіальні громади.

17 січня 2013 року в адмінбудинку НАЕК «Енергоатом» (м. Київ) було підбито підсумки конкурсу на кращі журналістські матеріали, з висвітлення проблем і перспектив соціально-економічного розвитку регіону розташування Хмельницької АЕС.

Серед учасників творчого змагання були представники обласних та районних засобів масової інформації Хмельниччини та Рівненщини. Загалом на розгляд журі конкурсу було представлено 38 матеріалів, у яких домінувала тема екологічної безпеки та розвитку соцінфраструктури зони спостереження. Зокрема, в багатьох конкурсних публікаціях надано інформацію про прес-тур із вимірами радіаційного фону на прилеглій до ХАЕС території, який було організовано відділом роботи з громадськістю і засобами масової інформації атомної електростанції.

Найкращими та найактивнішими учасниками конкурсу визнано колективи редакцій: Острозької районної газети «Життя і Слово» Рівненської області, регіональної газети «Вісті громади» м. Славута та міської газети «Нетішинський вісник» Хмельницької області.

Серед переможців у конкурсі (друге місце) кореспонденти: обласної газети «Подільські вісті» Наталія Сова (публікація «Пліткарські хмари над ХАЕС») та міської газети «Нетішинський вісник» Лариса Ліщенко («І Ельбрус впав до ніг», «З дозиметром проти чуток»), а також мешканець м. Острог Олександр Гладуненко («Поховані грунти»).

Третє місце присуджено редактору Гощанської газети «Рідний край» Ірині Повар, кореспондентам — обласної газети «Рівне вечірнє» Світлані Федас та Острозької міської газети «Замкова гора» Івану Глушману.

Журналістів привітали та вручили цінні подарунки керівники ДП НАЕК «Енергоатом» і Українського ядерного товариства. У зверненні до учасників конкурсу виконавчий директор з кадрів, праці та соціальних питань НАЕК «Енергоатом» Тетяна Алєксєва висловила подяку журналістам, які зуміли донести до читачів об'єктивну інформацію про діяльність ХАЕС та ядерної галузі на сучасному етапі. Журналістська активність сприяла більшій прихильності, довірі населення під час громадських слухань щодо спорудження третього та четвертого енергоблоків Хмельницької атомної електростанції. Тетяна Карлівна запевнила, що атомна Енергокомпанія є відкритою для всіх представників мас-медіа, і тому тут завжди раді тісній творчій співпраці.

Після завершення офіційної частини урочистого заходу на журналістів чекала оглядова екскурсія по місту Києву і товариський полудень, під час якого вони мали можливість ближче поспілкуватися, обмінятися творчими планами на майбутнє.

Фото Миколи ВАРЧИНОГО

СОЦІАЛЬНІ ПАРТНЕРИ ДП «СхідГЗК»: СПРИЯННЯ АКТИВНОМУ, ЗДОРОВОМУ СПОСОБУ ЖИТТЯ МОЛОДІ

Почувствуй дух состязаний!

На базе спортивно-оздоровительного комплекса комбината в январе прошел традиционный Всеукраинский юношеский турнир по мини-футболу на призы дирекции ГП «ВостГОК». За право называться лучшей в этом году соревновались футбольные команды из Севастополя, Ялты, Энергодара, Кировограда, Смолино, Желтых Вод.

Участников соревнований приветствовали советник генерального директора ГП «ВостГОК» Владимир Гарячий, председатель профкома комбината Борис Филиппов. Обращаясь к юным спортсменам, В.Гарячий отметил, что администрация и профком предприятия уделяют большое внимание развитию различных направлений спорта. «Приятно сознавать, что подрастающее поколение ведет активный образ жизни, увлекается спортом. Значит, наши старания не напрасны. Ждем яркой игры с захватывающей борьбой и красивыми голевыми моментами. Пусть победит сильнейший!».

В течение пяти дней команды показывали интересную игру. Наибольшим азартом отличался, конечно же, матч за первое место. В результате победила команда «Авангард» (СОК ГП «ВостГОК», г. Желтые Воды), второе место заняли энергодарцы, третьими стали ребята из Смолино. Помимо команд-победительниц памятными кубками и призами были отмечены и лучшие игроки турнира: вратарь Дмитрий Лунга («Энергия», г. Энергодар), нападающий Дмитрий Бондаренко («Авангард», г. Желтые Воды), бомбардир Александр Сибирзянов (пгт Смолино), защитник Виктор Харченко (г. Севастополь). Приз зрительских симпатий получил Иван Софин (г. Алупка). «Вы показали достойный результат в нелегкой спортивной борьбе, — сказал Борис Филиппов, обращаясь к победителям и участникам турнира на церемонии награждения. — Не останавливайтесь на достигнутом, будьте сильными и выносливыми, одним словом, настоящими мужчинами».

После окончания соревнований мальчишки еще долго делились впечатлениями и, конечно же, строили планы на последующие соревнования.

Татьяна КОРСУНОВСКАЯ, фото Михаила СТЕПАНЯНА.

На снимках: Б. Н. ФИЛИППОВ вручает награды юным спортсменам; команда «Энергия».

Атомник України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: (044) 496-52-98

E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована у ПП «Трейд інформ»: м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000

Ціна договірна